

Matematiku nemá rád, přesto vyhrál

Petr Bednář si nepamatuje vzorečky, ale vlastní logikou se dokáže s příklady vypořádat.

■ Antonín Zvěřina

Petr Bednář z druhého ročníku Obchodní akademie a Hotelové školy Třebíč zvítězil v Celostátní matematické soutěži žáků středních škol. Na úvod ale přiznal, že to určitě není jeho nejoblíbenější předmět.

„Musím přiznat, že mi problémy nedělá, ale že by mě bavila, to se říct nedá,“ přiznává. Vzápětí kontruje, že by se nebránil matematice se věnovat v budoucím povolání. „Asi je to jediný předmět, který mi jde,“ připouští.

U matematiky ho fascinuje, že se u ní musí myslet, a ne si jen něco pamatovat. „Nestačí se to naučit, ale musí se to promyslet,“ vysvětluje. Věří, že matematika není konstantní věda, a stále se v ní dají objevovat nové věci.

PETR BEDNÁŘ.

Žádnou představu ale o objevech nemá. Pokud jde o logické hry, tak

ty ho neupoutaly. Třeba šachy si zahrál pouze několikrát. Na otázku, jak je tedy možné, že uspěl mezi tolika adepty na vítězství, odpověděl upřímně, že neví.

Například musel vypočítat obsah čtverce s kulatými rohy, řečeno zjednodušeně. „To jsem vůbec nevěděl, jak na to. Neměl jsem v hlavě žádný vzoreček, tak jsem si vymyslel ten svůj,“ vzpomíná. Takové postupy volí často.

„Vůbec si nepamatuji vzorečky, takže opravdu musím volit jiné varianty,“ říká Petr. A ihned doplňuje, že právě tohle ho na matematice baví. Něco si zapamatovat, to je pro něj velice složité.

Netají, že kdyby měl nyní vypočítat příklady, které řešil na soutěži, nevzpomněl by si, jak k tomu tehdy přistoupil. „Musel bych si vymyslet jiné řešení. Možná stejné, nebo podobné,“ přemítá Petr.

Z dalších zálib hraje hokej za trebičský starší dorost. Ale se skrom-

ností sobě vlastní si myslí, že ani tady není příliš úspěšný. Na druhou stranu na tom mají v poslední době podíl častá zranění.

Za vzory považuje všechny hokejisty Třebíčáky, kteří něco dokázali. Mezi největší hvězdy řadí Patrika Eliáše. „Setkání s ním by mě určitě potěšilo, ale to zřejmě není reálné,“ sděluje Petr.

Že by Eliáše nahradil v NHL, o tom určitě neuvažuje, ale každý další úspěch by ho potěšil. Nabízí se otázka, zda se matematika dá využít i v hokeji. „Moc ne, snad jedině v odhadu odrazu puku od mantinelu,“ odpovídá Petr. Ihned dodává, že u každého mantinelu se puk odráží jinak.

Vracíme se k matematické soutěži. Petr ani nevěděl, do jaké kategorie patří (maturitní obory). Vítězství nijak neprožíval, připadalo mu to takové samozřejmé. „Rozhodně bych raději vyhrál Stanley cup,“ říká Petr. A plány do budoucna? Raději nic neplánuje, a možná to nechce prozradit. Co kdyby se nevyplnily?

V Třebíči plánují studenti Obchodní akademie a Hotelové školy laser arénu

Podnikatelský záměr mladé trojice je zatím pouze na papíře, vše ukáže budoucnost.

■ Antonín Zvěřina

Na přelomu května a června letošního roku se uskutečnil na Obchodní akademii a Hotelové škole Třebíč Projektový týden žáků třetích ročníků oboru Obchodní akademie. Žáci v tříčlenných družstvech zpracovávali prezentaci na téma Podnikatelský záměr. Sami si dopředu zvolili předmět podnikání, podle svých zájmů a atraktivitu daného podnikání.

Daniel Šimčík, Pavlína Krejsková, Eva Navrátilová, tato trojice si zvolila za svůj podnikatelský záměr vybudovat laser arénu. V té se utkají dvě mužstva, která po sobě střídají laserovými paprsky, a navzájem se jednotliví členové vyřazují. Samozřejmě v patřičném ochranném oblečení.

„Tyto herny jsou stále populárnější a vyskytují se v mnoha českých městech,“ vysvětluje trojice. V Třebíči něco takového ještě není, proto zvolili členové za svůj cíl uskutečnit, zatím pouze fiktivně, tento podnikatelský záměr.

„Chceme založit firmu, abychom ve městě vylepšili možnosti využití volného času,“ naznačují členové týmu. Dalším důvodem je skutečnost, že v nejbližším okolí nic takového není, takže nehrozí konkurence.

„Je to jedna z možností do budoucna, pokud nás někdo nepředběhne,“ předsílá Daniel. Všichni se shodují, že jim možnost založit si fiktivní firmu ujasnila, zda něco takového v budoucnu opravdu bude mít smysl.

Velice jim pomohl průzkum mezi lidmi, zda by o takovou aktivitu měli

PAVLÍNA KREJSKOVÁ, EVA NAVRÁTILOVÁ a DANIEL ŠIMČÍK mají, v uvozovkách, o své budoucnosti jasno.

Foto: Antonín Zvěřina

zájem. „Ptali jsme se kamarádů a známých,“ nastiňuje tým, jak průzkum vlastně probíhal. A nejednalo se jen o kamarády ve škole, ale třeba i o členy rodin. Průzkum zasáhl i okolní vesnice, Trnavu, či Rudfkov.

U každého projektu jsou nejdůležitější finance. Trojice si spočítala výdaje a výnosy, a vyšel jí pěkný zisk, milion korun. Dokonce už našla vhodné prostory v trebičské Znojemské ulici, o rozměru 500 metrů čtverečních, což pro jejich záměr stačí.

„Máme každý založené stavební spoření, což by nám na rozjezd mělo stačit,“ má patřičně sebevědomí trojice. Každý ze společníků by musel do firmy v počátku vložit půl milionu korun.

Pokud jde o zákazníky, každý už bude vědět, do čeho jde, a co od toho může očekávat. S reklamou trojice počítá hlavně na sociálních sítích, protože hra je určená převážně mladé generaci.

„A také například na stmelení pracovního kolektivu, či rodiny,“ nazna-

čuje podnikatelský tým. Netají, že se jedná hlavně o zábavu, která má za cíl odreagovat se od běžného života.

„Obvykle to trvá patnáct minut, za 75 korun. Týmy sestávají ze tří až šesti hráčů, a jedná se o moderní zábavu,“ vysvětluje podnikatelé.

Připouští, že při zahájení provozu se musí obrátit na odborníky, kteří arénu připraví, což se neobejde od dalších výdajů. Stejně jako za vesty, pistole a další.

Takže uvidíme, zda se na laser arénu opravdu můžeme těšit.